

יומא סה. (ש19) עד סו. (המשנה)

ביאורי מושגים
 ישנן שתי דרכים להתייחס לשנה. שנה שמשית המורכבת 365 ימים, או שנה ירחית המורכבת 12 חודשים של 29.5 ימים – סה"כ 354 ימים. השנה הנוצרית הולכת רק לפי השמש, הנשה המוסלמית הולכת רק לפי הירח, השנה היהודית הולכת לפי הירח אבל משווה את עצמה מידי כמה שנים לשנת השמש על ידי הוספת חודש. על אף שבדרך כלל ביהדות מתחשבים בשנת הירח, ישנם מקומות שבהם גם ביהדות הולכים לפי שנת החמה (365 יום) דוגמא אחת היא פיטום הקטורת שהיה נעשה 365 ימים, ודוגמא נוספת היא שיטת רבי שקבע שגם לעניין בתי ערי חומה וגם לעניין גיל הכבש מתחשבים בשנת החמה.

ציטוט מהמשנה

שני השעירים הינם קרבן אחד המורכב משני שעירים – לכן אם אחד השעירים מת זה פוגע בשעיר השני.

ר"י:
מת השעיר המשתלח – ישפך הדם של השעיר הפנימי,

קושיה: אם ר' יהודה מתיר להעביר משנה לשנה מדוע לא יקריבו פר ושעיר שנשארו מיוה"כ אחד – ביוה"כ שבשנה הבאה

תשובה א':
 בקרבנות ציבור יש דין מיוחד של 'בחודשו' ולכן חייבים לקנות קרבן חדש (וגזרו גם על הפר למרות שאינו קרבן יחיד)

דחיה:
 א. דין זה הוא רק לכתחילה,
 ב. בגלל גזירה יגרמו לפר למות?

תשובה ב':
 כיוון שחייבים להגריל מחדש חכמים גזרו על השעיר מחשש שאנשים לא ידעו שהגרילו שוב ויחשבו שהגריל מועיל משנה לשנה (וגזרו גם על הפר למרות שלא צריך להגריל בו)

דחיה:
 בגלל גזירה יגרמו לפר ולשעיר למות?

תשובה ג':
 חוששים שהכה"ג ימות – ואז זו תהיה חטאת שמתו בעליה (וגזרו גם על השעיר למרות שאינו קרבן של הכה"ג)

דחיה:
 בגלל גזירה יגרמו לפר ולשעיר למות?
 א. בגלל גזירה יגרמו לפר ולשעיר למות?
 ב. חטאת שעברה שנתה לא מתה אלא רועה

תשובה ד':
 חוששים שבינתיים השעיר יעבור את גיל שנה ואז הוא יפסל (וגזרו גם על הפר למרות שלפר אין הגבלה של גיל)

תשובה ה':
 חוששים שבמשך השנה יקריבו אותם בטעות

המשנה בשקלים

שקלים שהופרשו לשנה אחת:
חכמים:
 לא יכולים לשמש לשנה הבאה,
ר' יהודה:
 יכולים לשמש לשנה הבאה.

הערות:
 א. החשש מכך שיקריבו קיים דווקא בהם כיוון שהם מיועדים להקרבה (אבל במקרה של קרבן פסול שרועה עד שמסתאב אין חשש שיקריב כיוון שאינו עומד להקרבה)
 ב. התנאים נחלקו האם חוששים לתקלה – הסבר זה הוא לפי התנא שחושש לתקלה.

